

ת"פ 13605/03 - מדינת ישראל נגד בני מרוני, מרדיי מרוני (עוצר) -

נדון

בית משפט השלום בבאר שבע

04 ינואר 2017

ת"פ 13605-03 מדינת ישראל נ' מרוני(עוצר) ואח'

פל"א 44205/16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עו"ד דרעי

נגד הנאים
1. בני מרוני (עוצר)
עו"י ב"כ עו"ד אברהם
2. מרדיי מרוני (עוצר) - נדון

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

(בעניינו של נ' 1)

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של סחר باسم מסוכן, והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. על פי המתואר בעובדות כתוב האישום המתוקן, בחודשים אוקטובר 2015 ועד מרצ 2016, שימש סימון דנילוב כסוכן משטרתי סמי' (להלן: "הסוכן") וזאת על מנת להילחם בתופעת הסחר והפצת הסמים באזורי.

בתאריך 22.12.2015 הגיע הסוכן לרחוב רינגלבלום בבאר שבע, שםפגש בנאים 1 יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה, וביקש מהנאשם 1 "להסתדר" ושאל אותו אם יש "מהלmeta" כשהוא מתכוון לסטמים מסווג קוקאין או הירואין בהתאם. מיד בהמשך למתחאה, נענה הסוכן על ידי الآخر כי יש "מהלmeta" וביקש מהסוכן כסף. הסוכן ביקש מהאחר "פאקט" אחד לטעם אותו, כשהוא מתכוון למנה אחת של סם מסווג הירואין.

מיד ובהמשך האמור לעיל, שאל הסוכן כמה עליו לשלם בעבור הסם ונענה על ידי הנאים 1 כי עלות הסם היא 100 ₪. הסוכן ביקש לקנות מנת הירואין בעלות של 100 ₪ וובלב זה עזב אחר את המקום והסוכן נשבה לחכות לשובו יחד עם הנאים 1. במעמד זה ביקש הסוכן מהנאשם 1 שיבטיח לו כי איכות הסם טוביה ונענה על ידו כי: **"לא טוב, תבוא**

עמוד 1

אני נותן לך את ה- 100, בסדר?. לאחר פחות מדקה חזר האח'r למקום העסקה, מסר ל司וקן את השם ואמר: "אם לא טוב, אני אנתן לך את ה-100 שיל' ועוד 200 ש"מ מני".

על פי המתואר בעובדות אישום מס' 2 לכתב האישום המתוון, בתאריך 2.2.2016 התקשר הסוכןטלפון הנייד של הנאשם 1 ובקש לרכוש ממנו סמ' מסוכן מסווג היוראי. בהמשך למתחאר לעיל, אמר הנאשם 1 כי amo בבית החולים והפנה אותו לנאשם 2 על מנת לרכוש ממנו את השם. בהמשך למתחאר לעיל, הלך הסוכן לרחוב שמחה אסף, שם החזיק הנאשם 1 גרם נטו סמ' מסוכן מסווג היוראי שלא לצרכתו העצמית.

במסגרת ההסדר שהושג לקרהת סימנה של פרשת התביעה, לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טייעוני הצדדים:

באת-coach המאשימה במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש, הפנתה לערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם שלום הציבור וביטחונו. לדבריה ניתן ללמידה כי הנאשם עסק במכירת סמים כמשלח יד, דבר הנלמד מטיב המעשים, רצף ביצועם ויתר הנسبות האופפות את ביצוע העבירה. כך הפנתה בין היתר למידיות ביצוע העבירה, התchybotו של הנאשם לאיכות הסם וחילקו המרכז'י בעסקת הסחר. אליבא דיא מדובר בשתי עסקאות שבוצעו במועדים ובנסיבות שונים ומשכך יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום. על רקע האמור לעיל ועל רקע הפסיקת הנהוגת סבורה כי יש לקבוע בגין האישום הראשון מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל ואילו בגין העבירה של החזקת סם שלא לצרכה עצמית, מתחם הנע בין 8 ל-18 חודשים מאסר בפועל והכל לצד עונשה נלוית. בגדדי המתחם ביקשה לחתם משקל נכבד לעברו הפלילי המכוביד, כאשר בהעדר הליכי שיקום יש בו כדי למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבואה של המתחמים להם היא עוטרת. בנוסף עטרה להורות על הפעלתו של המאסר המותנה בין 6 חודשים, במצבבר לכל עונש אחר שייגזר על הנאשם.

באת-coach הנאשם מנגד, ביקשה שלא למצות עמו את הדיון. לדבריה עונשו של הנאשם לא אמור לעלות על עונשו של אחיו, הנאשם 2, דהיינו 12 חודשים מאסר בפועל, הכוללים את הפעלתו של המאסר המותנה. ככל שהדבר נוגע לנسبות ביצוע העבירה, ביקשה ללמידה כי חילקו קטן מחלקו של אחיו, באשר זה האחרון הוא זה שהביא את הסם וקיבל את הכספי מהסוכן. עוד ביקשה לראות בתנהלו של הסוכן כazzo העונה להגדירה של "סוכן מדיח" על הנגזרות שיש לכך כפי הפסיקת הנהוגת. בהקשר לכך פירטה כי לנאשם אמן עבר פלילי, יחד עם זאת אין לחובתו הרשות בסחר בסמים וכך גם לא היו קיימים לגבי מודיעים כי הוא עוסק בסחר בסמים. האמור לעיל על רקע עדותו של הסוכן, כי התקשה להשיג את הטלפון שלו, מעלה חשש כי הסוכן הוא זה שהשכנע את הנאשם למכוון לו סמים והדיחו לушות כן.

מעבר לכך ביקשה לציין את הפגיעה של מאיסרו ומעצרו של הנאשם על משפחתו, בדגש על amo, אשר אינה בקשר הבראיות ונתמכת על ידי הנאשם. נתון זה מקבל משנה תוקף ונוכח בכך שזו נפלת וمعدה ודקוקה לתמייה וסיווע מוגברים. הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע המעשים, דבר שפגם בשיקול הדעת שלו. מעבר לכך אלה ביקשה לתת משקל לתנהלות היחידה החוקרת והמאשימה, בכלל זאת מחדרי חקירה ואפליה בין הנאים זאת בשים לב לכך

שבעינו של הנאשם 2 שהביא את הסמים, הסכימה המאשר להיחס לו עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

דין והכרעה:

בהתאם לתיקן 113, כאשר אין מדובר בעבירה ייחודית, וכשלב ראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. תקצר היריעה מפרט את המבחנים השונים שנקבעו בפסיכה ביחס לשאלת מה "יחשב כמעשה אחד, ומה ייחשב כאירוע אחד ו затה לצורך קביעת מתחם עונש הולם על פי תיקון 113. בית המשפט העליון נדרש באריכות לסוגיה זו במסגרת ע"פ 13/4910 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל**. בסופו של פסק דין זה, מתකבלת בדעת רוב עמדת כב' השופט ברק-ארץ יחד עם דעתו של כב' השופט פוגלם לפיה, בובאו של בית משפט לקבוע אם מדובר באירוע אחד בגין יש לקבוע מתחם אחד, אם לאו, יש להחיל את מבחן "ניסיון הח'ים" ומבחן "הקשר ההדוק". עוד ראה בהקשר לכך, ע"פ 361-04-14 **גיא פן נ' מ"**, רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מ"** וע"פ 5643/14 **אחמד עיסא נ' מ"**.

ישום האמור לעיל בתיק ש לפנוי הביאני לכל מסקנה כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחת מן העברות, גם שמדובר באותו סוג סם, וגם שאלה מבוצעות בעקבות פנויותו של הסוכן. הדברים אמרים ראש וראשונה נכון חלוף הזמן הניכר בין העסקה הראשונה לבין העבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ומגיע לכדי חודש וחצי. עוד בית-המשפטណ נתן דעתו לשוני בעברות ולנסיבות השונות האופפות את ביצוען. כך גם מקום בו יוזם העסקות תחילה בפניםיה של הסוכן לנאים, ישנו קושי לדבר על תכנית עברינית אחת, וממילא אין זהו גם טענתו של הנאשם. לא ליותר לציין כי ברמה העקרונית בית-המשפט מתקשה לראות מדוע מצבו של עבריין הבוחר לו "תחום עסק פלילי", ואגב כך שבוחטא פעמי אחר פעם בעברות חלק מאותו דפוס חיים עברייני, יטב אל מול מי שבאופן ספורדי מבצע עבירות שאין חלק מתכנית עברינית אחת, או שלא ברגע אחד מתמשך.

על-פי סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית-המשפט להתחשב "**בערן החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**".

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי הफצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלואן אף יוצרות עבירות נוספות נספנות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצוער, להשיג את אותה מנת סם. ביחס לכך ראה דברי בית-המשפט העליון בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: "**בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתריה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בשם על גופו ועל נפשו של המסתמן**".

על החומרה בעונישה שיש לנ��וט כלפי המעורבים בשרשורת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון איזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

...העונישה בעבירות מסווג זה נועדה, קודם כל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עסקו בסמ

עמוד 3

העלול לסכן חי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שניית, על העונש להעביר מסר חד-משמעות של הרתעה בגין עבירותים פוטנציאליים, ולשם זאת אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת הבהירות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא מלא בשורשת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגשים בתי המשפט בפסקתם את חשיבות הערך הענישי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעולות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שכן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים.

וכן ר' גם ע"פ 5953/13 מ"י נ' דידי אהרון (6.7.14):

בית משפט זה הביע לא אחת את עמדתו כי את נגע הסמים יש לעקור מן השורש, וכי לאור הנזק העצום שմסביר הסחר והשימוש בסמים בכלל, ובשם הקוקאין בפרט, ליחידים ולחברה בכללותה, יש להיאבק במעורבים בעבירות סמים, על ידי הטלת עונשים מרתיעים וহולמים, תוך התחשבות, בין היתר, בכמות הסם ובティבו, בחומרת העבירות שבוצעו, בחלוקתו של הנאשם בהן וב אברהו הפלילי [ראו למשל: ע"פ 11/972 מדינת ישראל נ' יונה, [פורסם בנוו] פסקה 4 (4.7.2012) (להלן: עניין יונה)].

אשר לעבירה של אחיזת סם שלא לצרכיה עצמית. בבש"פ 10638/08 יפתח ויצמן נ' מ"י התייחס בית-המשפט העליון לעבירה זו בציינו:

העבירה של אחיזת סמים שלא לצורך עצמה היא אחותה של עבירת הסחר בסמים, והעונש המרבי לגיבתן שווה - עד עשרים שנות מאסר או קנס פי עשרים וחמשה מן הकנס האמור בסעיף 16(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 7(ג) לפકודת הסמים לעניין החזקת סמים שלא לצורך עצמית, וסעיף 19א לעניין יבוא וסחר). ראו גם קדמי, על פקודת הסמים המ██נים, הדיון בראוי הפסיקה, מהדורת תש"ז - עמ' 185, 186, 187, 198. הצד השווה בין שתי העבירות הוא היזקה להפצת הסמים לזרות, בפוטנציאלי או בפועל, בין בתמורה (סחר) ובין אם אחרת.

בע"פ 15/1987 עופר דורן נגד מדינת ישראל התייחס כב' השופט מזו לחומרתן של עבירות הסחר וההפצה של סמים מסוכנים בהדגשו את המשקל שיש לתת לשיקולי הרתעה אל מול שיקולי האישים של הנאשם:

"על חומרתן של עבירות סחר והפצה של סמים מסוכנים ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה שמשמעותה ומרתיעה עמד בית משפט זה לא אחת, תוך הדגשה שבעבירות אלה יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרטעתו אל מול השיקולים האישיים (ע"פ 9/9482 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנוו] (24.7.2011); עין אבו רגיג)".

בבחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת החזקת סמים שלא לצורך עצמית, הרי בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי, ניתן למצוא מגוון רחב של עונשים החל מעונשים צופי פנוי עתיד ועד לעונשים המגיעים לכדי שנה וחצי מאסר בפועל ולמעלה מכך. בצד האמור לעיל, ניתן להבחן כי על דרך הכלל, ה"סדרה המרכזית" של הענישה בגין העבירות של החזקת סמים קשים במשקלים של מספר גרים שלא לצורך עצמית, נעה בין עונש מאסר בפועל בן מספר

חודשים ועד שנה וחצי מאסר בפועל. על דרך הכלל, בעבירות בגין דא, בת המשפט שתים ליבם **לכמota הסט, טיבו, חומרת העבירות שבוצעו, חלקו של הנאשם ועברו הפלילי.**

ברע"פ 747/14 **ליי נ' מ"י** (בית-המשפט העליון, מיום 14/11/2014) נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם שהורשע לאחר הוכחות בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונידון ל-8 חודשים מאסר בפועל לצד רכיבי עונשה נוספים. בתיק זה דובר בנאשם שהחזיק הרואין במשקל 5 גרם מחולק ל-6 אריזות וקוקאין בתחוםינו. כב' השופט מציין מצין כי המתחם אותו קבע בית משפט שלום הנע בין 8 ל-18 חודשים המתייחסו להולם הנסיבות וכי שיקולי השיקום הובילו לכך שעונש המאסר לא היה לתקופה ממושכת במיוחד.

בע"פ 114/12 **זיתון ואח' נ' מ"י** (בית-משפט מחוזי מרכז, מיום 12/10/2013) נדחה ערעור נאים שהורשעו בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ושנידונו ל-36 חודשים מאסר ו-14 חודשים מאסר (כאשר בעניינו של אחד הופעל עונש מותנה כך שהושתו עליו בסה"כ 28 חודשים מאסר בפועל).

ברע"פ 9440/08 **אבו סגיר נ' מ"י** (בית-המשפט העליון, מיום 8/11/2012) נדחתה בקשה ערעור (כב' השופט ליי) של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונידון למאסר בפועל בן 7 חודשים.

בת"פ 3307/03 **מי נ' עבאס** (בית-משפט השלום רמלה, מיום 6/12/2013) - הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונידון למאסר מותנה לצד רכיבי עונשה נוספים. בעניין זה יש להזכיר כי מדובר בגזר דין שנייתן בטרם התקoon לחוק וכי מדובר בנסיבות מיוחדות של חלוף זמן ובנאשם שהיטיב דרכו.

בת"פ 56331-01-15 **מדינת ישראל נ' יינון חיים** (שנייתן על-ידי מותב זה) נגזו על הנאשם 11 חודשים מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה, בן 3 חודשים חלקו בחופף, בגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בתיק זה דובר על נאשם אשר החזיק שם ב-20 מנתות של סם מסוכן מסווג הרואין במשקל של 4.6774 גר' נטו שלא לצריכתו העצמית.

בעבירות הסחר בסם מנעד מדיניות הענישה הנוגה הינה רוחבונו בענישם אסר של מספר חודשי בודדים כלhab-24. חודשי ספאפיות רכלכל עסקה.

ביה המשפט תלי בולט בהחומר, לכמota, למספרה עסקאות תדי רותן, לתמורה שהתקבלה העורסה כולל יתרה נסיבותה אופפות את העסקאות.

בית המשפט העליון נדרש לסוגית מתחמי הענישה הרואים בעבירות של סחר בסם מסוכן מסווג קוקאין במשקל של גרים בודדים ואף פחות מכך: ברע"פ 126/15 **טל חייב נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנתנו) (15.01.2015), דובר בנאשם אשר הורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, בכר שבלוש הزادניות מכר לסוכן משטרתי סם מסוכן מסווג קוקאין במשקלים 0.39 גרם, 0.81 גרם ו-2.5 גרם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **עבור כל עבירה נוע בין 8 ל-18 חודשים מאסר**. בית המשפט המחויז לא התערב במתחמים שנקבעו, אך קבע כי אלה מתוניים. בדומה, אף בבית המשפט העליון אשר דחה את בקשה רשות ערעור של הנאשם, ציין כי מדובר במתחמי עונשה הולמים - ואף

מקלים. כאמור, בית המשפט העליון קבע כי מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-18 חודשים מאסר בגין ביצוע עבירות סחר בסמך קוקאין במשקל הנמור مجرם אחד, הינו הולם **ואף מקל**.

במסגרת רע"פ 13/13 **יוסף דקה נ מ"י** (21.1.14) - נדחתה בקשה ערעור על חומרת העונש מטעם נאשם אשר נידון ל-10 חודשים מאסר בגין שתי עבירות של סחר בסמך מסוג הרואין במשקל מצטבר של 2.818 ג' ;

במסגרת רע"פ 2122/13 **ITCHAK DASH N M"Y** (9.5.13) - נדחתה בקשה ערעור על חומרת העונש מטעם נאשם אשר נידון ל-40 חודשים מאסר בפועל ולאחר הפעלת המאסר המותנה ל-46 חודשים בגין 2 עבירות של סחר בסמך מסוג קוקאין בשקל כולל של 6.4336 ג' ובתמורה מצטברת בסך של 3,220 ₪ וכן בעבירה נוספת של אספוקת סם מסוג קוקאין ;

במסגרת ע"פ (מח' - חיפה) **מ"י נ'אלביביה** (18.10.12) - התקבל ערעור על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע בעבירה בודדת של סחר בסמך מסוג קוקאין במשקל של 3.535 ג' ועונשו הוחמיר מ-12 חודשים ל-16 חודשים ;

מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים נמצאת במדרג הבינוני. ראשית יש ליתן הדעת לטיב הסם שהוא החזק הנאשם בו סחר, הינו סם הירואין שנמנה על הסמים הקטלניים. עוד ולחומרא יש ליתן הדעת לעובדה כי עבירת הסחר מבוצעת בצוותא חדא עם אחר, דבר אשר יש בו מחד להקל על ביצוע העבירה ומайдן להקשות על גלויה. המדבר בעבירת סחר המבוצעת בצהרי היום, בטבורה של עיר, תוך ייזומה והוצאהה לפועל פרק זמן קצר ביותר מהרגע שבו נפגש הסוכן עם הנאשם והאחר.

הנ帀ם מגין בקיימות בטרמינולוגיה הנוגעת לסחר בסם, למחרים, כך גם לאיכותו של הסם. המדובר בשתי עבירות המבוצעות בהפרש של בחודש וחצי אחת מרעوتה וככלול, תלמידים כי אין המדובר במעידה חד פעמית. אשר לעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית, הרי שבין אם מדובר בהחזקת בעלדיות או בהחזקת משותפת לנ帀ם 1 יחד עם الآخر, חומרה מוצאת בית-המשפט בעובדה כי זה אפשר נגשנות לאוטו סם מסוון אפילו זה לא נמצא בקרבת מקום, תוך הפניה הסוכן למקום הימצאו. הנאשם אינו משתמש בסמים לצורך העצמית ומשכך יש להקשיב כי מעורבות זו מבוצעת על רקע בצע כסף גראיד ועל חשבון בריאותו של הציבור.

מנגד ולוקולא, כמות הסם מבלי להקל בה ראש, אינה גבוהה, כך הם הדברים בנוגע לכיסוף ששולם בגין אותו סם. חלקו של האחר ביצוע העסקה גבוהה יותר מחלוקתו של הנאשם, אם כי לא באופן משמעותי. עוד ולוקולא תילקה בחשבון העובדה כי באישום השני הנאשם לא נרתם כל כלו לצורך אותה מכירת סם מבוקשת מצדו של הסוכן. להה ציין כי הוא בבית חולים יחד עם אמו ומשכך הפנה את הסוכן לווטו אחר. הנאשם נוהג כסוחר סמים, יחד עם זאת אין לומר כי זה מצוי גבוה בשרשת הפטת הסם, אף לא קרוב לכך.

מכל המקבוץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש הולם בגין האישום הראשון נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל ואילו בגין האישום השני נע בין מספר חודשים מאסר ועד 14 חודשים מאסר בפועל.

בקביעה עונשו של הנאשם בגין המתחם ולקולא תיליך בחשבו הودאו, אשר גם אם הגעה בסופה של פרשת התביעה, עדין מגלהת בתוכה חיסכון בזמן שיפוטו יקר. עוד יש בהודאה זו משום נטילת אחירות והבעת חרטה. במאסרו ומעצרו של הנאשם השפעה על משפטו, בדגש על אמו, אשר אינה מציה בכך הבריאות ולאחרונה אף נפלת ושבירה את ידה.

מנגד ולחומרה, יש לתת משקל לעברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל 12 הרשעות קודמות במגוון עבירות, בדגש על עבירות רכוש. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר וגם מוותנה שתליי ועומד נגדו, לא היה בו כדי להרתו. לצד האמור לעיל, מרבית עברו הפלילי של הנאשם הינו לפני עשור ויתר, כאשר אין לחובתו עבירות שענין סחר בסם מסוכן או החזקת סם שלא לצריכה עצמית. משכך, משקלו של עבר פלילי זה ימוצע והוא במשורה.

בתיק זה לא התבקש תסוקיר שיפורו את מלא התמונה הנוגעת למאפייניו של הנאשם, בדגש על הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק, מידת הצדקהו להליך טיפולי, בדגש על גמילה מחומריים משנה תודעה ויכולתו להירעם מהלך שכזה. בין קר ובין כר, ברוי כי אין לדבר על הליכי שיקום בגין יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם.

באת-coach הנאשם ביקשה במסגרת הטיעונים לעונש, לתת משקל לכך שהסוכן פועל כ"סוכן מדיח". טיעון זה אין בידי בית המשפט לקבל וזאת מן הטעם העיקרי של האונחה בפני בית המשפט תשתיית ראייתית מצד ההגנה, שהיא בה כדי ללמד בדבר דפוס פעולה זהה של סוכן מדיח. בהקשר לכך, הסוכן העיד כי מכיר את הנאים כמי שעסקו בסחר בסמים, הסביר שהkowski להשיג את הטלפון של הנאשם היה נכון היותו חסדן, דחה את טענת ההגנה לפיה היו פעמים שביקש מה הנאשם 1 לרכוש סמים וסורב. עוד נלמד כי יזום העסקה, כאמור באישום הראשון, לא נעשה מתוך לחץ של הסוכן על הנאשם 1 אלא לאחר שהסוכן יחד עם מפעלו החלפו בסמור לבitemם של הנאשם והוא על פי הנטען, עדים לביצועה של עסקה. עוד נתען על ידי הסוכן כי ככל שהוא שיחות בין לבין הנאשם 1, שלא נעשו בנוכחות המפעל, אלו דוחו בדיעבד לידי המפעלים.

אכן ההגנה פعلاה נמרצות על מנת להפריך טענות אלו, בדגש על הגשת בקשה לקבלת חומרីי חקירה ועתרה לגילוי ראייה, שתוכלנה ללמד האם אכן דיווחים שכאלו הועברו והאם יתר הנתונים שהודיעו עליהם מי מעדי התביעה, מוצאים עיגון ראייתי בזמןאמת. אך עתה שטרם הchallenge פרשת ההגנה וכך גם לא נידונה אותה בקשה לגילוי ראייה, משכך המasad העובדתי לצורך הכרעה בסוגיה, אינו מלא ואף לא קרוב לכך.

כל שהדבר נוגע לעונש שהושת על הנאשם 2 כ"נקודות עיגון" בנוגע לנאים 1, יש להקדים ולומר כי העונש בן 12 חודשים שנגזר על הנאשם 2 הושת עליו במסגרת הסדר סגור לעניין העונש. במצב דברים זה בית המשפט אינו גוזר בהכרח את העונש שראוי היה להשיט על הנאשם, אלא קובע אם מדובר בעונש סביר, שיש לכבדו. כך גם מטבחם של דברים, מקום בו מדובר בהסדר סגור, בית המשפט אינו יכול להחשף למכלול הנתונים שעמדו בבסיס ההסדר, לרבות הקשיים הראייתיים ועווצמתם, שיכל והובילו להשגתה של הסכמה עונשית צזו או אחרת. גם כן, בית המשפט מוקן להניח כי על רקע כתוב האישום בו הודה הנאשם 1 בה策ף לעברו הפלילי המכובד יותר של הנאשם 2, הכלול גם בעבירות של סחר בסם מסוכן, עונשו של הנאשם 1 לא יכול להיות גבוה מעונשו של הנאשם 2 ובמידה מסוימת אף אמרו להיות נמוך יותר (זאת ללא קשר למאסרים מותנים שאינם חלק מנסיבות ביצוע העבירה בתיק דן).

אופן הפעלתו של המאסר מותנה:

על דרך הכלל מאסר מותנה יש להפעיל במקרה לכל עונש מאסר אחר, זהה ההחלטה הנהוגת וזהו לשון סעיף 58 לחוק העונשין, אשר מחייב את קיומם של טעמים שירשמו לחפות עונש מאסר זה באופן מלא או חלק. בעניינו של הנאשם שבפניו, נוכח הודהתו, נוכח העבירות שבגין מלכתחילה הושת המאסר על תנאי (שאין כוללות סחר או החזקה שלא לצריכה עצמית) וכן מטעמים שלפניהם משורת הדין, מצאתי להורות כי המאסר מותנה יופעל מחציתו בחופף ומחציתו במקרה.

מלל המקובל לעיל הנני לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 11 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 1.3.16.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת.פ. 50045-10-12 כך ש- 3 חודשים ממנו יהיו במצבר ו- 3 חודשים בחופף. סך הכל ירצה הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
- ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות סמיים מסוג עוון.
- ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות סמיים מסוג פשע.
- ה. 2,000 ל"נ קנס או 10 ימים מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 10 תלמידים חדשים שווים ורצופים החל מיום 1.8.2017 ובכל 1 לחודש של אחרים.

ניתן צו לسمים: להשמד.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודיעה היום ו' בטבת תשע"ז, 04/01/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טוליליה , שופט